

DISSOCIACIONS D. SAM ABRAMS

Els dos cartells del festival de Lleida, l'actual i el que va tenir lloc entre el 2005 i el 2011 ARXIU

Destí Poesia Km 2015

Va ser una mala notícia per a la cultura el dia que ens vam assabentar que el Mahalta Festival Internacional de Poesia de Lleida, dirigit amb molt de gust per Txema Martínez Inglés i Pere Pena, desapareixia després de sis anys (2005-2011) de funcionament reeixit amb la plena implicació d'institucions, des de la Paeria fins a la Institució de les Lletres Catalanes, i de diferents sectors de la societat civil.

Ara podem celebrar que aquell immens esforç no ha quedat en no-res, sinó que ha renaixut, reconduït i transformat en el Primer Festival Internacional de Primavera. Destí Poesia Km 2015, comissariat per Xavier Macià i Àngels Marzo, amb Anton Not de coordinador. Estem tan acostumats a les constants pèrdues incomprensibles en el terreny de la cultura que no ens sabem avenir quan es produeix un autèntic gest de continuïtat com en aquest cas.

No cal dir que la primera edició del nou festival de poesia a Lleida ha estat un èxit, un èxit des de diferents punts de vista: el plantejament general, la qualitat dels actes i la gestió i conducció de tot plegat. Destí Poesia Km 2015 ha treballat la poesia des de molts angles –recitals, lectures,

M
Potser algun dia la cultura catalana tindrà la valentia de treure's de sobre la noció insensata que la prosa ha de ser la base del sistema literari i reconeixerà que el geni de la comunitat lingüística es troba en el terreny poètic

espectacles, debats, concerts, homenatges...– i tots els actes estaven dissenyats per apel·lar a totes les franges de la societat, des dels lectors més joves fins al públic general, els especialistes i els creadors.

Potser algun dia la cultura catalana tindrà la valentia de treure's de sobre la noció insensata que la prosa ha de ser, per força, la base del sistema literari i reconeixerà que el geni de la comunitat lingüística es troba concretament en el terreny poètic. I, en aquest sentit, Lleida és terra de poetes. La nòmina és impressionant: Borrell, Fabregat, Hac Mor, Macià, Margarit, Martínez Inglés, Marzo, Pàmias, Pena, Pont, Rovira, Sala-Valldaura, Sanuy i un llarg etcètera.

A més, a Lleida es publica una de les col·leccions de poesia més destacades del país, la Biblioteca de la Suda de Pagès editors, que fa el seu camí impertorbable, sota la direcció del bo de Xavier Garcia, des del 1992, amb 172 títols al seu haver. És de justícia, doncs, que Lleida sigui un referent en el panorama dels festivals de poesia que s'organitzen a Catalunya i, sincerament, espero que Destí Poesia tingui una llarga i fructífera trajectòria. I seria totalment recomanable, cada terra fa sa guerra,

diuen, que el país i les seves institucions culturals apostessin per una xarxa ben travada i ben forta de festivals de primera magnitud –Lleida, Tarragona, Girona, València, les Illes, Andorra, Catalunya Nord, l'Alguer– que fos el complement enriquidor de la Setmana de la Poesia de Barcelona i el Festival Internacional de Poesia de Barcelona.

He tingut el plaer de ser convidat a Destí Poesia Km 2015 com a observador o *vistaire*, de manera que he pogut comprovar de prop l'encert de la primera convocatòria. I durant la meua estada a Lleida també he pogut constatar que la cultura catalana actual té una greu deficiència que caldria esmenar. Em refereixo a la capacitat de detectar i promocionar talents nous. Tinc prou experiència en aquesta mena de trobades per saber que darrere d'una direcció sòlida, coherent i intel·ligent, com ara Macià i Marzo, sempre hi corren persones de reforç que són imprescindibles. Aquest és el cas d'Anton Not, un veritable arsenal de talent, que feia la funció discreta de coordinador del festival. La cultura catalana ha de ser capaç d'identificar els Anton Not i donar-los tot el suport que es mereixen. *